

at forhøje det Beløb, som ydes de gamle, men deri har det ærede Medlem ikke Ret. Forholdet er dette, at ikke blot er Brændselet dyrere i Aar end i Fjor, men ogsaa Dyrtiden i det hele taget er meget mere følelig for de gamle i Aar, end den var i Fjor, og den Dyrtidshjælp, de gamle faar i Aar, dækker aldeles ikke Forøgelsen af de Udgifter, de har paa Grund af den Prisforhøjelse, der har fundet Stéd. Jeg tør sige det ærede Medlem, at der i Indenrigsministeriet fra de gamle foreligger talrige Vidnesbyrd om, at mange af dem i Virkeligheden er ude af Stand til at faa Føden, de kan ikke klare sig. Det gælder da navnlig saadanne gamle, som er henvist til at skulle betale en dyr Husleje, og af disse er der mange, ikke mindst i Byerne.

Det ærede Medlem Hr. Hedegaard sagde, at den Lov, der blev vedtaget i Fjor, var god, netop fordi den byggede paa et Skøn. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem i den Betragtning. Skønnet er øvet meget forskelligt i de forskellige Kommuner, og det kan aldrig være retfærdigt overfor de gamle, der i det væsentlige er ens stillet Landet over, i hvert Fald indenfor de paagældende Landkommuner og de paagældende Købstadkommuner, at der kan skønnes vidt forskelligt, naar Talen er om at yde dem en Understøttelse som denne. Det ærede Medlem spurgte mig, efter hvilke Principper jeg havde forhøjet Beløbet til 75 og 50 Kr. Jeg skal derom sige, at 75 Kr. paa det nøjeste svarer til den Pris, man kan faa eller har kunnet faa en Snes Hektoliter Koks for, og 50 Kr. svarer paa det nøjeste til den Pris, man kan faa 12—13 hl Koks for, og ud fra Erkendelsen af, at netop den Mængde Brændsel skal de gamle have, er Beløbet fastsat til 75 og 50 Kr.

Det ærede Medlem Hr. Hedegaard spurgte mig, om jeg nu mente, at Budgettet for det kommende Aar vilde kunne bære den Udgift, her er Tale om. Det ærede Medlem Hr. Vesterager gjorde den Bemærkning, at det ærede Medlem Hr. Hedegaard var forkert vendt i dette Forhold, idet der ikke blev Tale om at føre den Brændselsudgift, her er Tale om, over paa Udgiften for Finansaaret 1925—26, idet Udgiften efter hans Opfattelse vilde falde allerede paa indeværende Aar. Jeg maa sige til det ærede Medlem Hr. Vesterager, at han ikke er helt vel underrettet i dette Forhold; Beløbet kan, saaledes som Betalingsreglerne nu en Gang er, ikke komme til Udbetaling før i Finansaaret 1925—26. Men det er

jo noget, der ikke i og for sig spiller nogen større Rolle. Det Beløb, som falder paa Statskassen i Henhold til Brændselsloven af 1923, er heller ikke opført som Udgift for det Finansaar, der er afsluttet den sidste Marts i Aar. Beløbet kommer først til Udgift paa indeværende Aars Finanslov, og der er ikke Dækning paa dette Aars Finanslov for de 500 000 Kr., som blev bevilget i Fjor, og naar jeg i Øjeblikket maa sige, at der vel, saaledes som Finanslovsforslaget nu er forelagt, kan være Dækning for det Beløb, her er Tale om, at Staten skal yde, saa er den Mulighed jo ikke udelukket, at Finansaaret 1925—26 meget vel kan forme sig saaledes, hvis ikke særlige Indtægter skaffes eller Udgifter nedsættes, at der ikke kan skaffes Dækning for Beløbet. Men vi maa saa paa en eller anden Maade se at finde Dækning for Beløbet paa samme Maade, som vi for indeværende Aar maa se at finde Dækning for det Beløb, der falder paa den Lov, Ministeriet Neergaard fik vedtaget i 1923, men som det ikke skaffede Dækning for.

I øvrigt skal jeg give det ærede Medlem Hr. Hedegaard Ret i den Betragtning, han gjorde gældende med Hensyn til Fremskaffelsen af Penge til Dækning af Udgifterne, at det er en sund og god Økonomi at have for Øje, at man, naar man bevilger Udgifter, ogsaa maa se sig om efter Indtægter til Dækning af disse Udgifter. Men jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at den nuværende Regering vil gøre sit yderste for at tilvejebringe Dækning for de Beløb, der skal afholdes ifølge de Lovforslag, vi faar vedtaget. I denne Henseende bliver vi ikke uenige. Det er den nuværende Regerings absolutte Opfattelse, at vi ikke fortsat kan have Budgetter, der ikke kan holde, og at vi ikke fortsat kan afholde store Dele af vore Udgifter ved at gøre Laan.

Det ærede Medlem Hr. Vesterager talte om, at Samfundet ikke er i Stand til fortsat at bære de forøgede sociale Byrder, og han gjorde Bemærkninger om, at vi før eller senere maatte se os om efter en eller anden Form for Dækning af de store sociale Udgifter. Forstod jeg det ærede Medlem ret, tænker han paa at komme ind paa en Forsikring. Jeg vil derom sige, at der i Øjeblikket er nedsat en Kommission, der overvejer hele dette Spørgsmaal, og jeg tror ikke, det er til nogen Nytte, at vi nu giver os til at drøfte Forsikringsprincippet. Vi maa vente med Drøftelsen af dette, til denne Kommission har